

ציוני דרך בחייו של זלמן שזר

(א' בכסלו תר"ן), זלמן רובשוב (שזר) נולד במיר שברוסיה הלבנה.	24 בנובמבר 1889
מצטרף ל'מפלגת פועלי ציון' בסטויבך. משתתף בתנועת ההגנה העצמית בעיירה.	1905
עובר לווילנה ועובד במרכז של 'פועלי ציון' ברוסיה ובמערכות עיתוניה.	1906
מתחיל את לימודיו ב'אקדמיה לחכמת ישראל' בפטרבורג (עד 1911).	1907
פוגש בפעם הראשונה את רחל כצנלסון בפטרבורג.	1908
יוצא לביקור בארץ-ישראל ושוהה בה כחודש ימים.	1911
מתחיל את לימודיו באוניברסיטה בפרייבורג.	1912
מפרסם ב'השלח' את מאמרו 'סופרו של משיח'.	1913
עובר ללמוד באוניברסיטה בשטרסבורג. עם פרוץ המלחמה נעצר בברלין כנתין ארץ אויב ונאסר עליו לעזוב את העיר.	1914
מתגורר בברלין, עורך מחקרים היסטוריים בספרייה העירונית, חבר במערכת העיתון 'יודישה רונדשאו', משתתף קבוע בירחון 'דער יודה'.	1916-1915
לומד באוניברסיטת ברלין ומקבל תואר בהיסטוריה ופילוסופיה. מקים את ארגון 'החלוץ' בגרמניה. משתתף במועצה העולמית של 'פועלי ציון' בשטוקהולם (1919).	1919-1917
מגיע לארץ-ישראל בתור חבר במשלחת של 'פועלי ציון' לארץ-ישראל. נישא לרחל כצנלסון. משתתף בוועידה העולמית החמישית של 'פועלי ציון'. נבחר לחבר במשרד של 'הברית העולמית של פועלי ציון' בווינה ומשתקע עם אשתו בעיר.	1920
משתתף בקונגרס הציוני ה"ב. נולדה בתו רודה.	1921
משתתף בקונגרס הציוני ה"ג (ובמרבית הקונגרסים הציוניים עד 1963) ונבחר בתור חבר הוועד הפועל הציוני (עד 1963).	1923
חוזר עם משפחתו לארץ-ישראל. נבחר לוועד הפועל של אחדות העבודה (עד 1930) ולוועד הפועל של הסתדרות העובדים הכללית (לסירוגין עד 1949).	1924
מתמנה לחבר במערכת 'דבר' ומשמש סגן העורך. נבחר בתור ציר של אחדות העבודה ואחר כך מפא"י לאספת הנבחרים (עד 1949) ומתמנה לחבר במליאת הוועד הלאומי (עד 1944). יוצא לאור הספר 'תולדות ביקורת המקרא' שכתב עם מנחם סולובייצ'יק.	1925
יוצא בשליחות ההסתדרות הכללית והתנועה הציונית לכמה משימות לאירופה ולאמריקה. ממארגני ועידת היסוד של הליגה למען ארץ-ישראל העובדת בברלין (1928). נבחר לחבר במועצת הסוכנות היהודית (1929).	1929-1926
משתתף בוועידת היסוד של מפא"י ונבחר למוסדותיה המרכזיים.	1930

1932-1931	יוצא בשליחות ההסתדרות הכללית לאמריקה ובמהלכה יוצא לאור ספר שיריה של רחל המשוררת שתרגם ליידיש: 'רחל'ס לידער'.
1933	יוצא לפולין כדי להשתתף במערכת הבחירות לקונגרס הציוני הי"ח, מייסד ועורך בוורשה את העיתון 'דאס ווארט'.
1935	יוצא לאור הספר 'שירי רחל' בעריכתו, ובו כל שיריה של המשוררת.
1936-1935	יוצא בשליחות ההסתדרות לארצות הברית, לומד באוניברסיטת קולומביה בניו יורק.
1936	נבחר לנציג ממלא מקום בוועד הפועל הציוני המצומצם. מתמנה לעורך בפועל של 'דבר'.
1942	נושא את נאום הפתיחה בכינוס מיוחד של מועצת ההסתדרות הכללית שהוקדש לגורל יהודי אירופה. מתמנה לוועד המנהל של הוצאת 'עם עובד'.
1943	מיוזמי הקמת 'ועדת התגובה' (אחר כך 'ועדת העורכים') באגודת העיתונאים וחבר פעיל בה (עד 1949).
1944	מתמנה לעורך הראשי של 'דבר' ושל הוצאת 'עם עובד' (עד 1949). חבר בוועד להקמת 'בית ברל' וראש הוועדה להכנת התוכן הרעיוני שלו.
1945	נבחר לחבר הנאמנים של האוניברסיטה העברית ולוועד הפועל שלה (עד 1963). משתתף בוועידה הציונית בלונדון.
1946	משתתף בשביתת רעב של הנהגת היישוב במחאה על מדיניותה של בריטניה נגד העפלה מאירופה. נושא את הנאום הראשי בטקס הנחת אבן הפינה ל'בית ברל'. משמש נשיא (יושב ראש הוועד המנהל) המוסד (עד 1949) וחבר הנהלתו (עד 1963).
1947	עומד בראש משלחת ההסתדרות הכללית לקונגרס האינטרנציונל המקצועי בפראג. חבר בוועדה המדינית המייעצת של הוועד הפועל הציוני בדיוני עצרת האו"ם על המלצות ועדת אונסקו"פ בניו יורק. נפגש בפעם הראשונה עם הרב יוסף יצחק שניאורסון (הרי"צ), הרבי מליובאוויטש, בברוקלין.
1948	מנסח את ההכרזה על עצמאות מדינית של הוועד הפועל הציוני.
1949	נבחר לכנסת הראשונה מטעם מפא"י. מתמנה לשר החינוך והתרבות (עד 1950). יוזם את 'חוק לימוד חובה תש"ט – 1949'. מאמץ את השם העברי 'שזר' כשם משפחתו.
1950	יוצא לאור ספרו 'כוכבי בקר'.
1951	ממשלת ברית המועצות לא מאשרת את מינויו לציר ישראל במוסקווה. נבחר להנהלת הסוכנות היהודית – ההסתדרות הציונית. מתמנה לראש מחלקת ההסברה של הסוכנות (עד 1956) ולממלא מקום יושב ראש הנהלת הסוכנות בירושלים.
1952	יוצא בשליחות מחלקתו וקרן היסוד למדינות דרום אמריקה וארצות הברית. נפגש בפעם הראשונה עם הרב מנחם מנדל שניאורסון, הרבי מליובאוויטש.
1953	מתמנה לראש המחלקה לחינוך ולתרבות בגולה של הסוכנות היהודית (עד 1963). מתמנה לאחד משלושת נציגי הסוכנות היהודית בהנהלתה של 'רשות הזיכרון לשואה ולגבורה יד ושם'.

- 1956 מתמנה ליושב ראש בפועל של הנהלת הסוכנות בירושלים (עד 1961) ולאחד מנציגי הסוכנות ב'מוסד לתיאום' עם הממשלה. מתפטר מחברותו בכנסת. מקבל את פרס אוסישקין על ספרו 'אור אישים'.
- 1957 ביזמתו מתקיים בירושלים כינוס עיוני עולמי ראשון של התנועה הציונית.
- 1962 מבקר בברית המועצות ומתראה עם אחיו לאחר כחמישים שנות פירוד.
- 1963 נבחר לתפקיד הנשיא השלישי של מדינת ישראל. מקים את 'קרן עמו"ס' (עידוד מלומדים וסופרים) בבית הנשיא. בנובמבר מייצג את ישראל בלווייתו של נשיא ארצות הברית ג'ון פ' קנדי בושינגטון.
- 1964 בינואר מקבל במגידו את פני האפיפיור פאולוס השישי בבואו לביקור במקומות הקדושים בישראל ובערב נפרד ממנו בירושלים. באותו חודש מייסד את 'החוג לידיעת עם ישראל בתפוצות' ('החוג ליהדות בת זמננו שליד בית הנשיא'). באוקטובר עולה אחיו אברהם לישראל.
- 1965 בינואר מייצג את ישראל בלווייתו של וינסטון צ'רצ'יל בלונדון. באוגוסט מקבל את כתב האמנה של שגריר גרמניה המערבית בישראל.
- 1966 ביוני-אוגוסט עורך ביקור ממלכתי בצ'ילה, אורוגוואי וברזיל וביקור ממלכתי לא רשמי בארצות הברית.
- 1967 במאי עורך ביקור ממלכתי בקנדה ומקדים את שובו לארץ בגלל המתחות הביטחוניות. ביוני פורצת מלחמת ששת הימים. מבקר עוד במהלך המלחמה בכותל המערבי בירושלים, ואחר כך בחברון ובבית לחם. מקבל תואר דוקטור כבוד מטעם האוניברסיטה העברית בירושלים.
- 1968 במרס נבחר לכהונה שנייה בתור נשיא מדינת ישראל. באוקטובר נחנך 'בית שזר' בכפר חב"ד.
- 1969 בפברואר סופד לראש הממשלה לוי אשכול. במרס מטיל על גולדה מאיר להרכיב ממשלה. בנובמבר, לרגל יום הולדתו ה-80, יוצאים לאור כמה פרסומים מכתביו.
- 1972 במרס מעתיק את מגוריו למשכן החדש של נשיאי ישראל, שזה עתה נחנך. בספטמבר משתתף בטקס התייחדות ממלכתי לספורטאים הישראלים שנרצחו באולימפיאדה במינכן.
- 1973 במאי מסיים את תפקידו.
- 1974 יוצאים לאור ספר שיריו 'לוית ניב' ולקט מאמריו 'בחצר המטרה: דברים על האומה והארץ'.
- 5 באוקטובר 1974 (י"ט בתשרי תשל"ה) נפטר ונקבר בחלקת גדולי האומה בהר הרצל בירושלים.